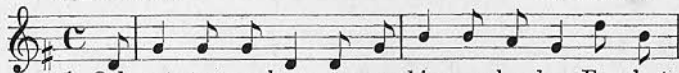


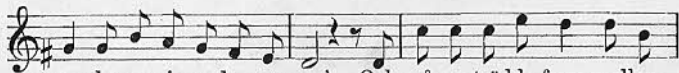
# 64. Kalles segeltur.

*Något livligt.*

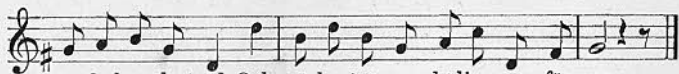
Folkmelodi.



1. Och nat-ten var lugn, ö - ver him-me-len drog En - dast



strömeln, som ja-gade var-ann', Och månen trädde fram mellan



se-kelgamla träd, Och mörkret ö - ver böljor-na försvann.

2. Men Kalle for ut för att segla till sjöss,  
han for ensam, det kan ni väl förstå.  
Och när han kom på fjärden, så stack där upp en storm,  
som svepte över böljorna de blå.
3. Och Kalle blev ängslig, ty sjön gick så hög,  
om en stund hade båten gått omkull.  
Men Kalle han kröp upp på ett närbeläget skär,  
där satt han nu förskräckt och ångerfull.
4. När solen gick upp över holmar och skär,  
tänkte Kalle med grämlse uppå  
den lön, som kunde väntas där hemma för hans färd  
allena över böljorna de blå.

*J. O. Laurin.*